

Ужъ въ изненада самъ, станеника
На коледарки сопнато свика,

И при невѣста грижна пристѣпи,
Дигнала въ рѣцѣ първенакъ скѣпи.

Съ прѣстъ го по гушка мило погали:
«Иска ли пѣсень, гидия мали?»

Татко и майци попано чедо,
Хай, та и нему двойна зареда,

72
Съ отборна пѣсень, честь ще възхвали!
Иска ли пѣсень, аждерко мали?»

Повторъ погали рожбата дивна —
И къмъ пѣвачи съсъ глава кивна.

Дружно се първа съ втора зареда
Тамъ при невѣста скупомъ събраха,
Та съсъ отбрана пѣсень припѣха
Въ майчини скути шалаво чедо.

Хоръ

Въ полунощи, врѣме тайно,
Надъ люлка на рожба драга,
Спрѣ се нарѣчница блага,
Прилетяла отъ незнайно.